598/00

Den 21. juli 2000 blev i sag nr. 52.141:

xxxx xxxxxx
xxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Tåstrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der via sit medlemskab af SID er omfattet af en fritidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Klageren anmeldte den 5/8 1997 følgende:

"2. Hvordan skete ulykkestilfældet?
Jeg hjalp med til at skulle flytte en bil sammen med 6 andre og under løft skete skaden.
3. Hvad var den direkte årsag til ulykkestilfældet?
Forkert løft."

Som svar på nogle supplerende spørgsmål af 13/8 1997 stillet af selskabet, anførte klageren i skrivelse af 17/4 1999 følgende: "Jeg var til musikfestival i Vordingborg. Da dette var forbi gik jeg fra pladsen op til min bil, som stod klemt inde mellem to biler, så det var umuligt at køre den ud. Jeg fik hjælp af 5 andre personer, som var behjælpelige med at løfte bagenden så jeg kunne køre den ud. Ved dette løft føltes det som en stor

elastik sprang i min ryg, efter dette kunne jeg ikke bevæge mig uden stærke smerter. Nogle samaritter blev tilkaldt, som tilså mig, disse turde ikke gøre noget, man tilkaldte en falckmand som undersøgte ryggen og beordrede mig til Næstved sygehus. På Næstved sygehus kunne lægevagten ikke umiddelbart se årsag til behandling hvorefter jeg blev sendt hjem med besked om at opsøge min egen læge dagen efter. Kontakt med egen læge gav ingen diagnose, men mine smerter tiltog i styrke de følgende 5 dage kunne kun stå kortvarigt og døjede meget med at gå. Kontaktede igen lægen, som så henviste mig til røntgen på Fakse sygehus hvor jeg blev fotograferet, her konstateredes brud på 9. ryghvirvel, som ikke kunne behandles og dette har jeg så lidt med siden."

Ved skrivelse af 25/5 1999 afviste selskabet hændelsen som dækningsberettiget.

Herefter rettede klageren henvendelse til selskabet og oplyste: "I forbindelse med deres svar af 25.5.99, skal jeg oplyse, at min venstre fod glider i nogle småsten i forbindelse med løftet d. 7.7.97. Jeg mister derved balancen og grebet. Det er i den forbindelse, jeg får smerter i ryggen."

Klageren har fremlagt en sålydende vidneerklæring til støtte for sin forklaring: "Jeg har set den skrivelse, som I sendte til A.H. [klageren] d. 28.6.99, og jeg skal derfor gøre opmærksom på, at der ikke er tale om efterrationalisering fra A.H.'s side, idet at det er mig, der gjorde ham opmærksom på det nøjagtige hændelsesforløb. A.H. og jeg bor på samme vej, og d. 7.7.97 møder vi tilfældigt hinanden ved Vordingborg Festuge. Vi har parkeret vores biler i nærheden af hinanden, så vi følges ad til dem. Jeg bliver stående, da jeg er nysgerrig for at se, om det vil lykkes at få A.H.'s bil fri. A.H. og hans hjælpere siger 1-2-3 og løfter bilen, og jeg ser, at A.H.'s venstre fod skrider ud i nogle småsten. Han har ikke selv været opmærksom på dette. Jeg møder ham for nylig og spørger, hvordan det går med hans forsikringssag. Han fortæller, at den er blevet afvist, fordi der ikke var en udefrakommende hændelse. Jeg fortæller ham på det tidspunkt, at hans venstre fod skrider ud, da han løfter bilen. Det er på denne baggrund, at han skriver til jer d. 8.6.99."

Selskabet har lagt klagerens første forklaringer til grund.

Sagen har været forelagt det mellem SID og selskabet oprettede fællesnævn, og af afgørelse herfra dateret 8/12 1999 fremgår bl.a.: "Ulykkesforsikringen dækker jfr. betingelsernes afsnit 2 punkt a: 'Direkte følger af ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade.' Denne definition af et ulykkestilfælde skal være opfyldt for, at en skade kan betragtes som et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand. Forudsætningen, for at en påvirkning betragtes som udefra kommende, er som hovedregel, enten at der er sket en egentlig berøring af forsikredes legeme (f.eks. slag eller skub) eller også at påvirkningen skyldes en nærmere konkret årsag (f.eks. fald). Derudover skal der være sket noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt, uafhængigt af den aktivitet man er i færd med, for at anerkende en påvirkning som udefra kommende og ufrivillig. Vrid og forkert belastning/overbelastning betragtes ikke som udefra kommende årsager. Sådanne skader opstår ofte på grund af belastning af kroppen i en uheldig anatomisk stilling, og kroppens reaktion på dette er ikke en dækket skadeårsag på forsikringen. De forklarede i skadeanmeldelsen, at skaden skete ved et forkert løft, og i Deres senere forklaring, som svar på selskabets uddybende spørgsmål, forklarede De, at det ved løftet føltes som om en stor elastik sprang i ryggen. Der er således ikke nogen pludselig udefra kommende årsag til skaden, og fællesnævnet finder derfor ikke, der tale om et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand. Når der senere - efter ALKA forsikrings afvisning af skaden - kommer en ændring til de oprindelige forklaringer om skadens opståen, opstår naturligvis tvivl om, hvilken forklaring der er den rigtige. Som udgangspunkt anses de første forklaringer om skaden altid for korrekte, da de ofte er udfærdiget i nær tidsmæssig forbindelse med det passerede. De har i dette tilfælde yderligere svaret på selskabets konkrete spørgsmål om skadens opståen, samt besvaret anmodningen om at beskrive hændelsen, der førte til skaden så udførligt som muligt. Fællesnævnet finder, at selskabet bør kunne fæste lid til svarene på konkret stillede spørgsmål, og at selskabet bør kunne gå ud fra, at de anførte svar er korrekte og en så præcis gengivelse af hændelsen, som førte til skaden, som muligt. En senere forklaring, som afviger væsentligt fra den først afgivne forklaringer, finder nævnet ikke kan begrunde en genoptagelse af sagen, ligesom en vidneforklaring, der er udfærdiget mere end 2 år efter hændelsen, ifølge praksis ikke kan tillægges afgørende bevismæssig vægt. Fællesnævnet finder således ikke, at ALKA forsikring kan kritiseres for at lægge de første forklaringer til grund

for sagens behandling, hvorfor nævnet må give ALKA forsikring medhold i, at der desværre ikke kunne udbetales erstatning for den anmeldte skade, da den ikke opfylder betingelsernes krav for at anses for et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand. Fællesnævnet vedlægger til Deres orientering kendelse nr. 37.296 afsagt den 16. januar 1995 fra Ankenævnet for Forsikring samt kendelse nr. 38.586 afsagt den 11. september 1995 af Ankenævnet for forsikring. Begge kendelser drejer sig dels om definitionen af et ulykkestilfælde dels om hvilken af skadelidtes forklaringer, der skulle lægges til grund for en vurdering af sagen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a. følgende: "**Afsnit 2 Hvad dækker forsikringen a.** Direkte følger af ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder at måtte lægge til grund, at skaden opstod ved selve dette, at klageren foretog et løft. Et sådant hændelsesforløb er ikke et ulykkestilfælde, således som et sådant må forstås i henhold til den i forsikringsbetingelserne optagne ulykkesdefinition. Da nævnet derfor ikke kan kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard